

Інжынер-

наватар

Штогод таленавітым маладым вучоным прызначаецца стыпендыя Прэзідэнта Беларусі. Сёлета яе ўладальнікамі сталі 64 навукоўцы. Сярод іх — намеснік дэкана механіка-тэхналагічнага факультэта Полацкага дзяржаўнага ўніверсітэта імя Еўфрасініі Полацкай Сяргей ПАРЦЯНКА.

Make New Hist

Сяргею Анатольевічу ўсяго толькі 29 гадоў, але ён не баіцца ініцыіраваць праекты, вырашаць складаныя пытанні, весці за сабой каманду і браць на сябе адказнасць, таму і нядзіўна, што ўжо шмат чаго дасягнуў.

— 2022 год быў вельмі прадукцыйным: я стаў намеснікам дэкана механіка-тэхналагічнага факультэта ПДУ, дацэнтам кафедры тэхналогіі і абсталявання машынабудаўнічай вытворчасці, кандыдатам тэхнічных навук, сябрам савета маладых вучоных пры Мінадукацыі, старшынёй савета маладых вучоных нашага ўніверсітэта і маладзёжнага парламента Наваполацкага гарадскога Савета дэпутатаў, — раска- заў вучоны.

Машынабудаванне — лакаматыў развіцця эканомікі любой краіны.

Яго шлях да такіх адказных пасадаў пачаўся з паступлення на спецыяльнасць “Тэхналогія машынабудавання” і пераканання: машынабудаванне — гэта лакаматыў развіцця эканомікі кожнай краіны. Да таго ж менавіта гэтая спецыяльнасць адпавядала інтарэсам маладога чалавека, які заўсёды цікавіўся работай з дрэвам і металам, захапляўся чарчэннем, 3D-праектаваннем і мадэляваннем.

— Мой выбар прафесіі абгрунтаваны, паступленне мэтанакіраванае, бо я меў вялікае жаданне на прафесійным узроўні вывучаць асаблівасці функцыянавання складаных механізмаў і працэс іх вырабу. Да таго ж я разумеў, што з такой спецыяльнасцю ў мяне заўсёды будзе работа, прычым у розных сферах: ад машынабудаўнічых прадпрыемстваў да невялікіх кампаній — усюды, дзе ёсць складаная тэхніка, канструктарская дакументацыя або неабходны ремонт і абнаўленне абсталявання. Дарэчы, хачу звярнуць увагу абітурыентаў, што ў нас адкрыта новая спецыяльнасць “Вытворчасць вырабаў на аснове трохвымерных тэхналогій”, дзе асноўны ўпор у падрыхтоўцы інжынераў зроблены на 3D-праектаванні і мадэляванні дэталей машын, а таксама выкарыстанне як традыцыйных, так і адытыўных тэхналогій атрымання вырабаў, — паведаміў намеснік дэкана механіка-тэхналагічнага факультэта ПДУ.

Цікавае да навукі ў С.А.Парцянке ўзнікла на 3 курсе, калі пачаліся спецыялізаваныя вучэбныя дысцыпліны:

— На адных з заняткаў па “Тэорыі рэзання” мяне заўважыў прафесар М.М.Папок і прапанаваў паспрабаваць сябе ў навуковай дзейнасці. Я пагадзіўся, і паступова маё захапленне навукай перарасло ў дыплом “Блочна-модульны рэжучы інструмент павышанай цвёрдасці для станкоў з ЛПК (лічбавым праграмным кіраваннем)”. Яго мэта — стварэнне метадыкі і правядзенне эксперыменту па тэхналагічным забеспячэнні якасці паверхні дэталі на аснове даследавання характарыстык працэсу рэзання блочна-модульнымі фрэзамаі.

Далей у Сяргея Анатольевіча была магістратура, пасада інжынера і асістэнта кафедры тэхналогіі і абсталявання машынабудаўнічай вытворчасці, затым — аспірантура па спецыяльнасці “Тэхналогія машынабудавання”. Паралельна ён працаваў тэршым выкладчыкам на роднай кафедры, а ў чэрвені мінулага года яго назначылі намеснікам дэкана.

Задача выкладчыка — падрыхтаваць такога спецыяліста, у якога можна было б потым вучыцца.

За час вучобы наш герой неаднаразова ўдзельнічаў у рэспубліканскіх конкурсах навуковых работ студэнтаў. У 2017 годзе быў удастоены другой прэміі спецфонду Прэзідэнта па падтрымцы таленавітай моладзі, праз два гады стаў уладальнікам стыпендыі кіраўніка краіны як аспірант. У маі 2021 года заняў 1-е месца сярод больш як 250 удзельнікаў II Кітайска-беларускага маладзёжнага конкурсу навукова-даследчых і інавацыйных праектаў студэнтаў, магістрантаў, аспірантаў і маладых вучоных у намінацыі “Матэрыялы і хімічныя прадукты. Машынабудаванне і металургія”.

Летась С.А.Парцянка паспяхова абараніў дысертацыю “Тэхналогія праектавання зборных тарцовых фрээ для высакахуткаснага рэзання на аснове мадэлявання канструкцый з пластыкавых матэрыялаў, якія атрымліваюцца пры дапамозе 3D-друку”, за якую яму была прысуджана вучоная ступень кандыдата тэхнічных навук, а ў канцы снежня зноў прызначана стыпендыя Прэзідэнта, праўда, ужо як маладому вучонаму.

— Мiane адзначылі за распрацоўку новай тэхналогіі праектавання рэжучых інструментаў з выкарыстаннем 3D-друку макетаў з пластыку, за мадэляванне і вызначэнне аптымальных параметраў элементаў макетаў пры рабоце ў паветраным, вадкім і сыпкім асяроддзях, а таксама за ўдасканаленне металічных рэжучых інструментаў, якое дазваляе скараціць затраты на падрыхтоўку вытворчасці такіх інструментаў у 1,5—3 разы. Наступным крокам павінен стаць запуск вырабу рэжучага інструмента ў вытворчасць, — патлумачыў навуковец.

Увогуле, для маладых вучоных у ПДУ створаны ўсе ўмовы для развіцця іх патэнцыялу.

— Нашы студэнты, магістранты і аспіранты ўдзельнічаюць у фарміраванні заявак на розныя гранты. Да таго ж на базе ПДУ функцыянуе Навукова-тэхналагічны парк, які займаецца вырабам дэталей для розных заказчыкаў. Таксама ў нас працуе 7 навуковых школ і 9 лабараторый, дзякуючы якім вучоныя-пачаткоўцы могуць удасканаліваць свае праекты. А ўжо інфармацыйнай падтрымкай, працоўваннем перспектывных навуковых дасягненняў займаецца савет маладых вучоных ўніверсітэта, — дадаў Сяргей Анатольевіч.

Па яго словах, ПДУ — кузня кадраў як для Віцебскай вобласці, так і для ўсёй краіны. Універсітэт мае ўнікальнае абсталяванне. Так, вытворчая база кафедры тэхналогіі і абсталявання машынабудаўнічай вытворчасці налічвае каля 50 розных станкоў і тэхналагічнага абсталявання.

— Нашы выпускнікі атрымліваюць не толькі кваліфікацыю інжынера, але і працоўныя прафесіі токара і аператара станкоў з ЛПК. Менавіта практычная арыентацыя ў навучанні канструктараў, тэхнолагаў, механікаў і рабочых дазваляе нашым выпускнікам вытрымліваць канкурэнцыю на рынку працы. Сёння ў сувязі з інтэграцыйнымі працэсамі краін СНД патрэбнасць у спецыялістах-машынабудаўніках яшчэ больш узрастае, але па-ранейшаму застаюцца высокія патрабаванні да якасці канструктарскай і тэхналагічнай падрыхтоўкі, якая гарантуецца ў ПДУ, — адзначыў намеснік дэкана механіка-тэхналагічнага факультэта.

Ён займаецца не толькі навуковай і кіраўнічай дзейнасцю, але і выкладчыцкай, якая яму вельмі падабаецца.

— Я лёгка знаходжу агульную мову са студэнтамі, магчыма, таму, што мне ўсяго толькі 29 гадоў. Я вельмі актыўны, пастаянна ўдзельнічаю ў розных мерапрыемствах, навуковых конкурсах і канферэнцыях, алімпіадах, спартыўных спаборніцтвах і прыцягваю да іх сваіх навучэнцаў. Я перакананы: задача выкладчыка — падрыхтаваць такога спецыяліста, у якога можна было б потым вучыцца. Выкладчык павінен быць адказным, сумленным, прыстойным, павінен умець вучыць, чуць, слухаць і тлумачыць. Не кожны гатовы браць на сябе адказнасць, прымаць рашэнні і за сябе, і тым больш за іншых, але я гатовы, — рэзюмаваў С.А.Парцянка.